

gyermek és kb. ugyanannyi beteg zsidó volt ideiglenes szerezetothonokban vagy kórházakban, akik szintén különleges figyelmet és sokszor különleges étrendet igényeltek.¹¹¹ Az ételt rendszerint a házakban osztották szét nagy kondérokából, melyekben elvileg mindig annyi adag volt, ahány zsidó lakott a megfelelő házban.¹¹² Az elosztás azonban nem volt mindig igazságos, mert a konyhai alkalmazottakat néha megtámadták más éhes gettólakók, akik szerettek volna többet kapni, mint ami nekik jogosan kijárt. A közkonyháknak persze nem voltak erőforrásaik a veszteségek pótlására, következésképp sok zsidó néha hosszabb időszakra enniavaló nélkül maradt.

A felszabadulás előtti néhány héten a gettón belül egyre kritikussabbá vált a helyzet. Az éhen halt zsidók száma napról napra nőtt.

Egészségügyi problémák

Az éhség csak egyike volt a gettó lakosságára nehezedő számos súlyos problémának. A túlszűfolttság a rossz higiénias feltételekkel együtt komoly egészségügyi gondokhoz vezetett, melyekkel a zsidó vezetők nemigen tudtak megbirkózni. Mindezt súlyosbították a nyilasok atrocitásai, akik egyre jobban nekidultak, ahogy a város körül szorosabbá vált a szovjet gyűrű és egyre hevesebbé váltak a gettót sem kímélő rakéta- és aknavető-támadások.

A gettó számos egészségügyi gonddal küszködött, melyek közül a legfontosabbak a szappan és a fertőtlenítőszer hiánya, a nem megfelelő kórházi ellátás volt, és az, hogy nem tudták hol eltemetni a halottakat.

Fürödni gyakorlatilag nem lehetett. A fürdőszobás lakással rendelkező szerencsések nem álltak jobban, mint a fürdőszobával nem rendelkezők: nem volt elég víz és tüzelő. Amellett a fürdőkádakat rendszerint víztárolásra használták. Solymossy közbenjárására a Zsidó Tanács megszerzett egy nagy mosodát a Kazinczy utca 9.-ben és a Hungária tisztasági fürdő használatát heti két napra. Mire azonban ezeket a létesítményeket működtetni kezdték, a gettó felszabadítása küszöbön állt.

Hatalmas szeméthegek halmozódtak fel a gettó fennállásának egész ideje alatt; a Tanács gyakran megismételt felhívásai ellenére a köztisztasági hivatal nem szállította el a hulladékot. (Az igazsághoz tartozik: az ostrom alatt a hivatalnál ahhoz sem volt felszerelés és munkaerő, hogy elszállítsa a szemetet magából a városból, nemhogy a gettóból.) A felszabadulás idejére a gettó életének hét hete alatt összegyűlt szemét hegyekben éktelenkedett tereken, utcasarkokon és a gettó házainak kapui és kerítései mögött. A szemét felhalmozódása csak a kemény tél miatt nem vezetett járványveszélyhez.